

5. Кононенко В.П., Новікова Л.В. Вплив регіональних збройних конфліктів на міжнародну екологічну безпеку. *Альманах міжнародного права*. 2020. № 24. С. 214-221.
6. Фоменко С. В. Спільна зовнішня і безпекова політика ЄС: від національних інтересів до спільних цінностей. *Збірник наукових праць НАДУ при Президентіві України*. 2015. Вип. 1. С. 224-242
7. Камінська Н., Муза О., Демиденко В. Глобальна енергетична політика: проблеми концептуалізації та інституціоналізації. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2023, №4. С.771–775.
8. Association agreement [between the European Union and the European Atomic Energy Community and their Member States, of the one part, and Ukraine, of the other part \(2014\)](http://publications.europa.eu/resource/cellar/808d526a-7bd1-11ed-9887-01aa75ed71a1.0021.02/DOC_1). URL: http://publications.europa.eu/resource/cellar/808d526a-7bd1-11ed-9887-01aa75ed71a1.0021.02/DOC_1

Пічурін Микола Андрійович

студент заочної форми навчання групи І-КМ-4 Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник:

Чижев Денис Анатолійович

кандидат юридичних наук, доцент кафедри конституційного права та прав людини Національної академії внутрішніх справ

ПРОЦЕС ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

Як свідчить світовий досвід, більшість країн світу визначають зовнішньополітичну діяльність як одну зі стратегічних засад політики національної безпеки. Зовнішньополітична діяльність країн світу спрямована на забезпечення ефективної реалізації національних інтересів на міжнародній арені (політичних, економічних, військових, соціально-культурних тощо), реалізацію ефективних політико-дипломатичних механізмів з метою створення умов для сталого економічного розвитку держави, захисту її суверенітету та державної незалежності. Тому зовнішньополітична діяльність

здійснюється шляхом проведення збалансованої зовнішньої політики кожною країною світу.

У 2004 році разом із розширенням Європейського Союзу, до якого увійшли ще 10 країн, була розроблена нова політика ЄС – Європейська політика сусідства. Він поширювався на 16 сусідів Європейського Союзу, включаючи Україну, і мав на меті сприяти стабільності, безпеці та економічному розвитку сусідніх країн. У травні 2008 року Польща та Швеція запропонували нову ініціативу, спрямовану на співпрацю з пострадянськими країнами – Східне партнерство – як невід’ємну частину Європейської політики сусідства.

Головною метою Східного партнерства є сприяння політичним та економічним реформам у країнах-партнерах через:

- ✓ укладення договору про асоціацію;
- ✓ створення зони вільної торгівлі (ЗВТ);
- ✓ лібералізація візового режиму з ЄС;
- ✓ підтримання стабільності та безпеки в регіоні;
- ✓ розвиток енергетичного сектору;
- ✓ охорона навколишнього середовища [3].

Для України в різні періоди незалежності Європейський Союз означав вектор розвитку, мрію, перспективу членства. Сьогодні країни ЄС є найбільшим торговим партнером України, джерелом природного газу, місцем навчання та відпочинку для багатьох українців. Угода про асоціацію між Україною та ЄС є інструментом та орієнтиром для внутрішніх перетворень, які дозволять Україні стати повноправним членом ЄС у майбутньому.

Робота над текстом Угоди була завершена в 2013 році, а підписана вона була в 2014 році після Революції Гідності [2].

16 вересня 2014 року Верховна Рада України та Європейський Парламент одночасно ратифікували Угоду про асоціацію між Україною та ЄС.

Ця Угода є найбільшим міжнародно-правовим документом в історії України та найбільшою міжнародною угодою з третьою країною, укладеною Європейським Союзом за обсягом і тематичним охопленням.

Угода визначає якісно новий формат відносин між Україною та ЄС на принципах «політичної асоціації та економічної інтеграції» і слугує стратегічним орієнтиром системних соціально-економічних реформ в Україні.

Цілі Асоціації між Україною та ЄС:

➤ Сприяти поступовому зближенню Сторін, ґрунтуючись на спільних цінностях і тісних привілейованих зв'язках, а також поглиблюючи зв'язок України з політикою ЄС та її участь у програмах та агентствах ЄС.

➤ Забезпечити необхідні рамки для посиленого політичного діалогу в усіх сферах, які становлять взаємний інтерес.

➤ Запровадити умови для посилених економічних і торговельних відносин, які вестимуть до поступової інтеграції України до внутрішнього ринку ЄС, у тому числі завдяки створенню поглибленої та всеохопної зони вільної торгівлі.

➤ Посилювати співпрацю у сферах юстиції, свободи та безпеки з метою забезпечення верховенства права та поваги до прав людини й основоположних свобод.

➤ Запровадити умови для дедалі тіснішої співпраці в інших сферах, які становлять взаємний інтерес.

➤ Сприяти, зберігати й зміцнювати мир та стабільність у регіональному та міжнародному вимірах відповідно до принципів Статуту ООН і Гельсінського заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі 1975 року, а також цілей Паризької хартії для нової Європи 1990 року.

Угода про асоціацію з Європейським Союзом - це насамперед *цінності*, що формують відповідальне громадянське суспільство.

Угода про асоціацію з Європейським Союзом - розвиток економіки на благо всього суспільства, бюджетні видатки в інтересах людини, рівність усіх перед законом, найвищі у світі екологічні й освітні стандарти, безпечні вулиці, чесні вибори, свобода зібрань, мітингів, опозиційної діяльності та боротьба з корупцією.

Як відомо, Угода про асоціацію не передбачає перспективи членства України в ЄС, проте й не закриває цей шлях. Вступ до ЄС відбувається в кілька етапів [4].

Україна перебуває на першому з цих етапів. Поглиблення співпраці здійснюється у контексті Східного партнерства. Однак жодна програма не допоможе Україні інтегруватися в європейську спільноту, якщо всередині країни не проводитимуться справжні реформи, спрямовані на боротьбу з корупцією, захист прав і свобод українців, на розвиток і підтримку незалежних ЗМІ.

Україна має всі шанси стати провідною країною у Східному партнерстві й таким чином закріпити за собою роль регіонального лідера під егідою ЄС. Загалом, Україна розглядає Східне партнерство як рамки для подальшого розвитку відносин з ЄС, наближення до стандартів ЄС такою мірою, коли можна буде розпочати аргументований діалог про членство.

У рамках Східного партнерства здійснюються різні проекти для молоді. Наприклад, «Еразмус+» - це програма Європейського Союзу на період 2014-2020 років, що підтримує проекти, партнерства, заходи й мобільність у сфері освіти, підготовки, молоді та спорту.

У 2022р.розпочався новий етап у відносинах Києва і Брюсселя — *Україна отримала статус кандидата на вступ до ЄС*, який матеріалізував перспективи приєднання до євроспільноти, сприяв подальшим реформам, став стимулом для влади і громадян країни, позитивним сигналом для європейських і світових інвесторів.

Нині на порядку денному — *адаптація національного законодавства до європейського правового простору, поглиблення інтеграції українського бізнесу до ринків ЄС, практичне запровадження «безвізів» у різних сферах, подальша секторальна інтеграція тощо*. Сприятиме успішному просуванню України на європейському шляху реалізація базових реформ, передбачених Угодою про асоціацію, а також виконання пакета рекомендацій Єврокомісії, що є передумовою започаткування переговорів про вступ.

Україна продовжує проєвропейські реформи, ухвалює важливі євроінтеграційні закони, поглиблює співробітництво з Брюсселем на різних напрямках. Загалом є підстави говорити про помітний прогрес, значні здобутки і зрушення на європейському шляху.

Набуття статусу кандидата важливий, але не завершальний етап євроінтеграції. Тому, навіть в умовах війни, необхідно не збавляти темпів на шляху до ЄС, використовувати переваги нового статусу, здійснювати реформи, необхідні для набуття членства в ЄС і забезпечувати умови для повоєнного відновлення України за європейськими нормами і стандартами [1].

Підсумовуючи вищенаведене зазначимо, що з проголошенням Україною державної незалежності, одним із стратегічних пріоритетів зовнішньополітичної діяльності держави було визначено процес європейської інтеграції. Саме європейська інтеграція є на сьогодні безальтернативним зовнішньополітичним курсом держави, як запорука зміцнення її міжнародних позицій, набуття додаткових гарантій забезпечення територіальної цілісності, суверенітету та національно-культурного відродження країни, створення передумов для проведення більш ефективної оборонної політики, перебудови й підготовки національної економіки до функціонування в умовах жорсткої конкуренції з економічними системами інших країн.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Постанова Верховної Ради Української РСР від 25 грудня 1990 р. “Про реалізацію Декларації про державний суверенітет України у сфері зовнішніх зносин”. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/581-12>.

2. Звернення Верховної Ради України “До парламентів і народів світу” від 5 грудня 1991 р. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1927-12>.

3. Основні напрями зовнішньої політики України, схвалені Постановою Верховної Ради України від 2 липня 1993 р. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3360-12>.

4. Угода про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами від 14 червня 1994 року. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/998_012.

Руденко Віталій Володимирович
аспірант денної форми навчання
Національної академії внутрішніх
справ

ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ МУНІЦИПАЛЬНО-ДЕЛІКТНИХ ПРАВОВІДНОСИН В УКРАЇНІ ТА ЇХ НЕЙТРАЛІЗАЦІЯ

Детермінанти розвитку муніципально-деліктних правовідносин в Україні визначаються комплексом факторів, які впливають на стан та напрямок цих відносин. Серед найважливіших детермінантів можна виділити наступні:

Розвиток муніципально-деліктних правовідносин в Україні значно залежить від якості та актуальності законодавства, яке регулює ці відносини. Здійснення реформ в цій сфері може сприяти покращенню правової бази для муніципалітетів і громадян.

Економічна стійкість та потенціал муніципалітетів мають суттєвий вплив на розвиток муніципально-деліктних відносин. Високий рівень економічного розвитку може забезпечити більше можливостей для муніципалітетів у виконанні своїх обов'язків та наданні послуг громадянам.

Політична стабільність та воля владних структур підтримувати розвиток муніципальної сфери можуть суттєво впливати на реалізацію муніципально-деліктних правовідносин. Активна підтримка з боку держави може сприяти підвищенню автономії муніципалітетів.